

TÔI VỀ

Nhiều khi chỉ muốn một mình
Nghe trăm năm có bóng hình của tôi
Con sông đã cạn nguồn rồi
Rừng kia lở lói núi đồi tả tơi

Tôi về lịch sử tàn hơi
Quê thoi thóp thở tơi bời cảnh xưa
Ngồi chờ ngóng mãi cơn mưa
Cơn giông sầm sập nước chưa thấy về
Chợ buồn thiên hạ ủ ê
Tôi về bôi mặt làm hề kiếm cơm
Trần gian ma quỷ nhiều hơn
Dân ôm mặt khóc tủi hờn mắt moi
Tôi về nhìn thảng năm trôi
Ai đem tủi nhục về bôi máu trào
Quê nhà giờ chẳng cầu ao
Không nghe nghe ngọ ồn ào tiếng chim
Thế gian sao bỗng im lìm
Đoàn người thất thểu đi tìm giấc mơ
Phật buồn đứng giữa chợ vơ
Chúa rầu nhỏ lệ thân phờ phạc đau
Buồn này kéo mãi ngàn sau
Về xem lịch sử đổi màu ra sao
Hoàng hôn nhỏ giọt máu trào
Đêm nghe tức tưởi thét gào lạnh lung
Tôi về tóc rụng hồn sững
Bước chân khập khiễng nghe chừng hết hơi
Thôi ngồi nhìn những cuộc chơi
Bao điều trá nguy đem phơi giữa đường
Một lần chợt thấy trong gương
Da môi tóc bạc xương giương chiếu đau
Tôi về thân thể nát nhàu
Chờ thiên thu nhuộm một màu tóc tang
Bao nhiêu ma quỷ xếp hàng
Có tôi một cõi lòng càng cô liêu
Tôi về mái đổ tường xiêu
Ngồi trong bóng tối ngắm chiều đợi trăng
Tôi về tường lấm nhện giăng
Bóng in leo lét gió căng ngọn cờ
Tôi buồn vẽ chiếc thuyền mơ
Chưa rời khỏi bến gặp bờ tái tê
Tôi về quê chẳng còn quê
Cổng làng đổ nát con đê vỡ rồi
Sông dạt dờ chẳng buồn trôi
Người đi như thể ma trôi giữa đường
Mặt trời lên phố đầy sương
Bóng người ngạo nghễ bên phường ác nhân
Tôi về chịu nhục che thân
Đeo thêm mặt nạ phong trần dấu tôi
Tôi về tôi chẳng là tôi
Thở thêm hơi thở thân tôi tệ hơn
Đèn lụn bắc gió lên cơn
Đêm nay thức trắng nỗi hờn dày thêm

đ ỗ d u y n g ọ c
-TÀN PHAI-